

έκει πού μ' ἔφερνε μαζί του πέρα δύθε,
ἔγινε ἐλάφι,
ἔγινε ἐλάφι.

5

Παιδιά μου, παιδιά μου,
κοιτάτε! ή γῆ σὲ λίγο θὰ κινήσει.
κοιτάτε! ή γῆ σὲ λίγο θὰ κινήσει.
Ἐτσι λέει ὁ πατέρας μου,
Ἐτσι λέει ὁ πατέρας μου.

6

Ο πατέρας μου, ὁ πατέρας μου,
τὸν κοιτάζω,
τὸν κοιτάζω.
Ἀρχιγάει νὰ γίνεται πουλί,
ἀρχιγάει νὰ γίνεται πουλί.

Γιάκι

1

Πολλὰ ὅμορφα λουλούδια, κόκκινα, γαλαγά καὶ κίτρινα.
Λέμε στὰ κορίτσια: «Πᾶμε νὰ περπατήσουμε μὲς στὰ λουλούδια».
Ο ἀέρας ἔρχεται καὶ κουγάει τὰ λουλούδια.
Ἐτσι είναι τὰ κορίτσια δταν χορεύουν»
ἄλλα είναι λουλούδια δλάνοιχτα μεγάλα
κι ἄλλα μικρά, μικρούλικα λουλούδια.
Τὰ πουλιά ἀγαποῦν τὸ φῶς τοῦ ἥλιου καὶ τῶν ἀστρων
τὰ λουλούδια μαρίζουν γλυκά.
Τὰ κορίτσια είναι πιὸ γλυκά ἀπὸ τὰ λουλούδια.

2

Τὰ καλοκαίρι ἔρχονται οἱ βροχὲς καὶ βγαίνει τὸ χορτάρι.
Καὶ βγάνει τότε γέα κέρατα τὸ ἐλάφι.

Γιούμα

1

Στὸ μάκρος τοῦ νεροῦ η νερόψειρα τραβάει τοῦ δειλινοῦ τοὺς ἦ-
σκιους.

Ἡ κουκουθάγια φώναξε κι εἶπε γιὰ τὸ πρωινὸ ἀστέρι,
φώναξε πάλι κι εἶπε γιὰ τὴ χαραυγὴ.

Γουιντού

Πάω τὸν πυρσὸ ἀπὸ παράρριζα ὡς τὴ δυτικὴ δευτρογραμμή.
Δεῖτε με! Ὁ πρωτογένητος κι ὁ πιὸ μεγάλος.

"Ολελυπίς (ὁ Δημιουργός)
Εἶμαι ὁ τρανὸς ἀπάνω.
Εἶμαι τὸ μαῦρο σύννεφο.

Χάου (Κόκκινη Ἀλεπού)
Ἀπάνω στὴν πετροσειρὰ ἀνατολὶκὰ πηγαίνω.
Πάνω στὸ δρόμο τὸ λευκὸ ἡ Χάου ἐγὼ πηγαίνω μαζευτά.
Ὁ Χάου ἐγὼ σφυράω πάνω στῶν ἀστεριῶν τὸ δρόμο.

Πολικὸ ἀστέρι
Τῆς γῆς ὁ τόπος ποὺ ἔγα γύρο βλέπετε,
τὰ σκόρπια ἀστέρια μὲς στὸν οὐρανὸ ποὺ βλέπετε,
ὅλα τους εἶναι τῶν μαλλιῶν μου τόπος.

Γουιτότο

Κεῖ κάτω, πίσω ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τοὺς γιούς, μπρὸς ἀπ' τὸ ματωμένο μου τοπίο, ἐκεῖ ποὺ ὑψώνεται ὁ ἥλιος, βρίσκονται οἱ γιγκάδει γιοί μου μὲς στὴ μέση τοῦ ματόβρεχτου θεάτρου, στὰ ρίζα τοῦ δέντρου τοῦ αἴματος.
Ἐκεῖ σφαδάζουν, μανιασμένοι, σπᾶνε τὸ κρανίο τοῦ αἰχμαλώτου καὶ τὰ πούπουλα καίν τοῦ πουλεοῦ.
Κοντὰ στὸν οὐρανό, μὲς στὸ ποτάμι τοῦ αἵματος, βρίσκονται οἱ βράχοι τῆς ἐπιθυμίας μου γιὰ μάχη.